

تأیید رسمی حذف سرخک و سرخجه در ایران

مدیر منطقه‌ای سازمان جهانی بهداشت در منطقه مدیترانه شرقی (امرو) حذف سرخک و سرخجه در ایران را به وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی کشورمان تبریک گفت. بر اساس ارزیابی رسمی کمیسیون منطقه‌ای تأیید حذف سرخک و سرخجه (RVC MR) وابسته به سازمان جهانی بهداشت، جمهوری اسلامی ایران موفق شده است به حذف کامل بیماری‌های سرخک و سرخجه تا پایان سال ۲۰۲۳ دست یابد. این موضوع طی نامه‌ای رسمی از سوی دفتر نمایندگی سازمان جهانی بهداشت در ایران به وزارت بهداشت اعلام شد و با تبریک دکتر حنان بلخی، مدیر منطقه‌ای جهانی بهداشت همراه بوده است.وی ضمن قدردانی از تعهد و تلاش‌های مستمر وزارت بهداشت در زمینه مقابله با این بیماری‌ها، این دستاورد را نقطه عطفی در نظام سلامت کشور توصیف کرد. بر اساس گزارش «هفتمین نشست کمیسیون منطقه‌ای تأیید حذف سرخک و سرخجه در منطقه مدیترانه شرقی»، ایران با موفقیت معیارهای بین‌المللی حذف این ۲ بیماری را محقق کرده است. این موفقیت حاصل سال‌ها برنامه‌ریزی منسجم واکسیناسیون گسترده، نظارت دقیق اپیدمیولوژیک و مشارکت فراگیر نظام سلامت کشور است. این موفقیت، نه‌تنها نقطه عطفی در ارتقای سلامت عمومی در کشور محسوب می‌شود بلکه جایگاه جمهوری اسلامی ایران را در تحقق اهداف سلامت جهانی در سطح منطقه‌ای و بین‌المللی تثبیت می‌کند.

هیچ انفجار گاز ناشی از خرابکاری گزارش نشده‌است

مدیرعامل سازمان آتش نشانی شهرداری تهران گفت: تا این لحظه، هیچ موردی از انفجار گاز در شهر تهران یا سایر شهرستان‌ها که ناشی از خرابکاری یا مرتبط با جنگ باشد، گزارش نشده است. قدرت‌الله محمدی با بیان اینکه در روزهای اخیر سوالات و ابهاماتی در ذهن شهروندان درباره افزایش حوادث یوزبه انفجارهایی با علت گاز شکل گرفته است، درباره دلایل اصلی وقوع این حوادث اظهار داشت: عمده این انفجارها ناشی از نشت گاز در تجهیزات فرسوده، استفاده از وسایل گازسوز غیراستاندارد و بی‌توجهی به اصول ایمنی است. محمدی با اشاره به نمونه‌ای از این حوادث گفت: در یکی از موارد اخیر که در شهر قم رخ داد، خانواده‌ای که نیمه‌شب از سفر بازگشته بودند، از یکی از وسایل گازسوز استفاده کرده‌اند. متأسفانه شعله دستگاه خاموش شده ولی جریان گاز همچنان ادامه داشته است. این گاز تا صبح در محیط منزل انباشته شده و صبح هنگام، با روشن کردن کلید برق، انفجار رخ داده و منجر به مصدومیت اعضای خانواده شده است. وی ادامه داد: مورد مشابهی نیز در تهران و در تاریخ ۲۲ اردیبهشت‌ماه، یعنی یک روز پیش از حملات هوایی اخیر، به ثبت رسیده است. در آن حادثه نیز علت وقوع انفجار، بی‌قتی و رعایت نکردن اصول ایمنی در استفاده از تجهیزات گازسوز بوده است. محمدی در پایان با رد هرگونه ارتباط میان این حوادث و مسائل امنیتی یا خرابکارانه، گفت: تأکید می‌کنم تا این لحظه، هیچ موردی از انفجار گاز در شهر تهران یا سایر شهرستان‌ها که ناشی از خرابکاری یا مرتبط با جنگ باشد، گزارش نشده است. با توجه به ارتباطات گسترده‌ای که ما با سایر استان‌ها داریم و مسؤولیتی که به عنوان رئیس کارگروه آتش‌نشانی کشور بر عهده داریم، تمام این حوادث تاکنون صرف‌فانشی از مشکلات فنی، عدم رعایت نکات ایمنی و سهل‌انگاری بوده است.

هدیه مکالمه رایگان به مردم لرستان در پی ثبت جهانی دره خرم‌آباد

همزمان با ثبت جهانی مجموعه مکان‌های پیش از تاریخ دره خرم‌آباد در فهرست میراث جهانی یونسکو، همراه اول در اقدامی فرهنگی به تمام مشترکان خود در استان لرستان ۴ جمعه متوالی مکالمه رایگان درون‌شبکه‌ای هدیه می‌دهد. دره خرم‌آباد با قدمت ۶۳ هزار ساله و مجموعه‌ای از غارهای باستانی، یکی از کهن‌ترین زیستگاه‌های بشر در ایران است که ثبت جهانی آن، اعتباری تازه برای میراث فرهنگی کشور به‌همراه دارد. همراه اول با این اقدام، بر پیوند میان فناوری و فرهنگ تأکید کرده است. این هدیه (مکالمه رایگان) ویژه مشترکان اعتباری و دائمی همراه اول در لرستان و با شماره‌گیری کد دستوری «ستاره ۱۰ ستاره ۵۱ مربع» قابل فعالسازی است.

در روزهایی که جهان با نبردهای فناوریانه و موج‌های تحریمی گره خورده به سیاست، اقتصاد و حتی سلامت دست به گریبان است، قصه‌ای حقیقی اما کمتر شنیده‌شده، آرام آرام در خطوط خبری صنعت تجهیزات پزشکی ایران شکل گرفته‌قصه ملتی که تصمیم گرفته است ایستادن به معنای دقیق کلمه را تفسیر کند و نشان دهد چگونه در عصر فناوری و جریان‌های ارز جهانی می‌شود دیوار بلند انحصار را شکست. آن هم در نقطه‌ای که شاید کمتر کسی فکرش را می‌کرد که آزمایشگاه‌های تشخیص طبی ایران، به فناوری ایرانی مجهز شوند.

شاید برای بسیاری از ما واژه «CBC» فقط یک ردیف از برگه آزمایش یا نهایت تکرار جمله پزشک یا مسئول سلامت باشد اما اگر بخواهیم ساده بگوییم، CBC یعنی شمارش کامل سلول‌های خونی؛ همان آزمایشی که نشان می‌دهد حال گلبول‌های قرمز، گلبول‌های سفید و پلاکت‌های خون ما چطور است. به زبان دیگر، CBC قلب تپنده آزمایشگاه تشخیص طبی است، چون تقریباً هیچ بیماری را نمی‌توان بدون دانستن وضعیت این سلول‌ها به درستی تشخیص داد.

در کشوری با ۸۲۰۰ آزمایشگاه فعال و ساختاری به وسعت ایران، هیچ آزمایشگاه قابل اعتنایی را نمی‌توان یافت که دستگاه CBC در آن نباشد. تقریباً همه غربالگری‌ها؛ از کارگر ساده معدن تا مهندس نفت، از کارمند بانک گرفته تا دانش آموز مدرسه، همه و همه روزی نام و عدد این آزمایش روی برگه سلامت‌شان ثبت شده است. امروز اگر قرار باشد بیماری‌های شایع، حتی کم‌خطری مانند کم‌خونی یا یک عفونت ساده تشخیص داده شود، یا اگر لازم باشد برای درمان‌های جدی چون شیمی درمانی، پیوند عضو یا حتی پایش سلامت عمومی برنامه‌ریزی کنیم، نقطه آغاز در اغلب موارد آزمایش CBC است.

■ **صرفه‌جویی معادل بودجه یک وزارت تخانه**
سال‌ها تنها راه ورود دستگاه‌های CBC به آزمایشگاه‌های ایران، همین واردات پرمایرجا و دشوار بود؛ چه از مسیر ارز ترجیحی، چه حتی با دلار آزاد. این دستگاه‌ها جزو تجهیزات استراتژیک به حساب می‌آیند، چون تولیدشان کار هر کشوری نیست. حالا کافی است نگاهی به بازار جهانی بیندازید؛ بنا بر گزارش‌های جهانی و اطلاعات سایت‌های معتبری نظیر «Markets and Markets» ساخت این فناوری پیشرفته در انحصار چند کشور معود از جمله ژاپن، آمریکا، آلمان، فرانسه، چین و تا حدودی مجارستان است. باقی کشورهایی که گاهی نام‌شان کنار این فهرست می‌آید، بیشتر به مونتاژ بسنده می‌کنند، نه اینکه تولید فناوری مادر را دارند.

در بازار ایران حالا عمق مسئله مشخص‌تر می‌شود. حتی کوچک‌ترین دستگاه‌های قدیمی، خراب یا دست‌ودرآمی‌توان ارزان‌تر از ۸ هزار دلار یافت؛ قیمت نمونه‌های جدید و مجهز حتی تا ۶۰ هزار دلار سر به فلک می‌کشد و هنوز به پایست انتظار گرم‌کی و تحریم همراه است.

حالا بیابید تصویر کوچک اما گویا را روشن کنیم. اگر کف قیمت را روی ۱۰ هزار دلار (حدالقی قیمت دستگاه‌های ضعیف هم‌رده بازار جهانی) و هر دلار را حدود ۸۹ هزار تومان (تابلستان ۱۴۰۴) بگیریم، فقط برای تأمین یک دستگاه، باید ۸۹۰ میلیون تومان هزینه شود. ۸۲۰۰ آزمایشگاه ضربدر فقط یک دستگاه، یعنی عددی نزدیک به ۲۳۰۰ میلیارد تومان، معادل بیش از ۷ همت (۷ هزار میلیارد تومان) پول ایرانی که فقط بابت تأمین یک سخت‌افزار طبابت عمومی باید از کشور خارج شود. این در حالی است که بیشتر آزمایشگاه‌های بزرگ ۲ یا چند دستگاه دارند و آمار واقعی بسیار بالاتر است!

برای اینکه ابعاد عدد ۷ همت ملموس‌تر شود، کافی است به ردیف بودجه سال ۱۴۰۴ نگاه کنیم. بودجه وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در این لایحه تنها کمی بیش از همین عدد و حدود ۷.۲ همت پیش‌بینی شده است. یعنی اگر بخواهیم تمام بودجه یک‌سال کامل وزارت میراث فرهنگی را کنار بگذاریم، معادل همان مبلغی خواهد بود که فقط برای خرید دستگاه‌های CBC آزمایشگاهی باید صرف شود.

■ **ورود به باشگاه تاب‌ها**

در شرایطی که سیطره فناوری دست چند کشور توسعه‌یافته است و حتی کشور‌های هم‌رده منطقه عمدتاً فقط مونتاژکننده یا واردکننده هستند، خبر ساخت نخستین دستگاه CBC کاملاً ایرانی با پشتوانه مهندسی بومی، اتفاق کمی نیست. این لحظه، گذر آرام ایران از روی طناب تحریم و انحصار فناوری است. ساخت چنین دستگاهی، یعنی گره‌گشایی از حلقه سلامت جایی که هر قطعه، هر نرم‌افزار، هر استاندارد و حتی حسگرهای حساس، خودش یک نبرد جادوگانه با فشار اقتصادی و محدودیت جریان کالا بوده است.

این‌بار دیگر پای مهندسان بی‌ادعا، کارگران زنجیره مونتاژ داخلی و دانش‌آموختگان جوان در هر صبح سرد و گرم تهران و اصفهان و شیراز به‌یادماندنی است؛ آنهایی که با پیراهن کار، در تور رقابت علم و تحریم روزها و شب‌ها آجر به آجر دیوار فناوری را بالا بردند و حالا نام ایران را در کنار ۶ قدرت فناوری بر این دستگاه مهم گنجانده‌اند.

شکست انحصار فناوری‌های پزشکی

با ساخت دستگاه‌های الکترو کموترایی و CBC در داخل

فتح قله‌های دانش پزشکی

توقف خروج میلیون‌ها دلار با بومی‌سازی تجهیزات پزشکی در کشور

به بازارهای ملتهب خارجی. وقتی در میانه بحران‌های ملی مثل شیوع بیماری‌های واگیردار نظیر کرونا، مشکلات بهداشتی یا چالش‌های جمعیتی پای نتایج حیاتی آزمایش‌های خون به میان می‌آید، نبود دستگاه CBC ساخت داخل یا وابستگی به کشورهای بیگانه یعنی بازی کردن با سلامت مردم و تبدیل این دستگاه‌های حیاتی به خاطر تحریم یا کمبود دچار اختلال شوند، کار سیستم درمان کشور عملاً مختل می‌شود. در چنین شرایطی، روند تشخیص و درمان بیماران کندتر، پرهزینه‌تر و خطرناک‌تر خواهد شد و جان هزاران نفر در معرض تهدید جدی قرار می‌گیرد.

■ **درمان سرطان به سبک بومی**

پس‌زمینه این فتح فناوری به یک نقطه دیگر هم گره می‌خورد. تولید دستگاه‌الکترو کموترایی، برای نخستین بار در ایران، ابزاری که تولید آن تنها یک موفقیت صنعتی ساده نیست، بلکه مستقیماً به حساس‌ترین میدان سلامت یعنی درمان سرطان گره خورده است. این فناوری، خط تولید را به خط مقدم مبارزه با یکی از جدی‌ترین بیماری‌های عصر حاضر وصل کرده است. در سال‌هایی که اروپا، آمریکا و ایتالیا مشغول مسابقه توسعه درمان‌های نوین سرطان بودند و بازار موضوع را در انحصار ۴ یا ۵ کشور صنعتی قرار داده بود، ایران با بی‌سر و صدا دست به کاری زده که در آینده نه فقط بخش بزرگی از بیماران وطنی، که حتی احتمالاً هزاران بیمار منطقه غرب آسیا را از هزینه‌های سنگین سفر و ارز خارجی بی‌نیاز خواهد کرد.

■ **مدیریت جزر و مد بحران‌های سلامت**

تولید داخلی یک دستگاه CBC که به‌ظاهر شاید مثل یک ترازو یا ماشین قدیمی رنگ‌روفته‌ای به چشم‌بیاید در حقیقت حالا از منظر حکمرانی یعنی وابستگی کمتر نظام سلامت کشور

صرفاً فناوری‌محور یا ابزار تشخیصی ساده نیست؛ اینجا نسل جدید در مان هدفمند با همکاری فناوری برق و شیمی درمانی زاده می‌شود.

دستگاه الکترو کموترایی ایرانی، با اعمال پالس‌های خاص روی بافت سرطانی، ساختار سلولی تومور را منحل می‌کند به شکلی که داروی شیمی‌درمانی نه‌تنها ده‌ها برابر بهتر به درون سلول نفوذ می‌کند، بلکه مقاومت دارویی که همواره معضل اصلی شیمی‌درمانی کلاسیک بود، حالا شکسته می‌شود. در این فناوری، به جای بمباران شیمیایی کل بدن، دارو به طور مستقیم فقط وارد سلول بدخیم می‌شود و اثرات جانبی و تخریب سلول‌های سالم به حداقل می‌رسد. در نتیجه درمان سریع‌تر، ایمن‌تر، کم‌هزینه‌تر و چرخه طولانی و ملال‌آور بیماری، بستی و عود کمتر می‌شود.

■ **صادرات، فاز دوم حکمرانی فناوریانه سلامت**

طبق آخرین آمار، فقط طی مدتی کوتاه پس از ورود نخستین نسل این دستگاه در کشور، حداقل ۱۵۰۰ بیمار سرطانی پیشرفته تحت درمان قرار گرفته‌اند و به موفقیتی نزدیک به ۹۸ درصد پاسخ‌دهی درمانی رسیده‌اند. در دنیایی که امید به روند درمان سرطان معمولاً با درصد‌های پایین‌تر و فرسایش روحی همراه است، دارا بودن این فناوری چیزی فراتر از یک دستاورد اقتصادی یا علمی صرف به نظر می‌رسد؛ در حقیقت این یعنی تسلط حکمرانی سلامت بر جان شهروندان کشورش. تا همین دیروز، دستگاه‌های پیشرفته الکتروموت‌رایی با ارز ترجیحی یا آزاد وارد می‌شدند؛ انتقال هر دستگاه گاه بین ۳۰۰ تا ۷۰۰ میلیون تومان ارز نیاز داشت. تازه اگر مجوز و امکان انتقال پیدا می‌شد. این فقط یک سرفصل صادرات ارز است که حالا با نمونه بومی نه‌تنها بسته شده، بلکه همان سرمایه می‌تواند دقیقاً صرف حوزه‌هایی شود که با کمبود جدی مواجهند؛ از بخش داروهای کمیاب تا زیرساخت بیمارستانی. و البته ماجرا اینجا متوقف نمی‌شود؛ این دانش فنی، پتانسیل فروش به کشور‌های منطقه (از عراق تا آسیای میانه) را هم دارد، به این معنا که ایران فقط مصرف‌کننده نخواهد ماند، بلکه به صادرکننده بدل خواهد شد.

بیان همان نقطه‌ای است که اقتصاد مقاومتی و حکمرانی فناوریانه را پیوند می‌دهد. نه فقط مصونیت برابر تکنه‌های بیرونی، بلکه قدرتمند شدن در زنجیره ارزش جهانی و ایجاد شغل مستقیم و غیرمستقیم برای صدها نفر در زنجیره پژوهش تا خدمات پس از فروش و تعمیرات و آموزش.

■ **روزگار نو در سلامت**

امروز ایران، نه در صف مصرف‌کنندگان، بلکه در جایگاه تولیدکنندگان الکترو کموترایی ایستاده است؛ جایگاهی که تنها ۳ کشور دنیا به آن دست یافته‌اند: ایتالیا، انگلستان و ایران. بر اساس گزارش MedPath و تأیید رسانه‌هایی مانند PressTV، ایران نخستین کشور آسیایی است که توانسته این فناوری پیشرفته را بومی‌سازی و به تولید صنعتی برساند. این موفقیت، صرفاً یک دستاورد فناوریانه نیست؛ ورود به حلقه بسته تولیدکنندگان دستگاه ECT، از نظر استراتژیک هم‌رده فتح قله‌های علوم هسته‌ای یا پرتاب ماهواره‌های بومی است برای ساختن آینده‌ای روشن‌تر در نظام سلامت کشور.

در حالی که بسیاری از کشورها هنوز برای تهیه این دستگاه‌ها مجبورند به درهای بسته بازارهای خارجی تکیه کنند، امروز ایران با تولید داخلی این فناوری، قفل وابستگی را شکسته و سرمایه ملی را به جای خروج از کشور، وارد زیست‌بوم توسعه و اشتغال داخلی کرده است. هر دستگاه ساخت داخل، یعنی حفظ میلیاردها تومان ارز، رونق گرفتن زنجیره تولید ایرانی، دسترسی‌آسان بیماران و مراکز درمانی و پایان تکرار پرهزینه‌و فرساینده خریداز خارج؛ تجربه‌ای که معنای واقعی «خوداتکایی در سلامت» را از یک شعار به واقعیت تبدیل کرده است.

شاید در ازدحام اخبار اقتصادی و بحث‌های سیاسی، تولید یک دستگاه جدید یا دستیابی به یک روش درمانی پیشرفته چندان بزرگ و خبرساز به نظر نرسد اما واقعیت چیز دیگری است. هر دستگاه وارداتی در نظام سلامت، نه‌فقط یک هزینه ارزی سنگین، بلکه آغازگر یک دور باطل است: صف انتظار، وابستگی، دغدغه تعمیر و تهیه قطعات، استرس بیماران و حتی مهاجرت کسانی که ناامید از درمان داخلی شده‌اند. فقط با تکیه بر دانش و فناوری بومی می‌توان این حلقه فرساینده را پاره کرد و نفس تازه‌ای در امید بیماران، انگیزه کادر درمان و امنیت اقتصاد ملی دمید.

روایت این روزهای آزمایشگاه‌های ایران و اتاق شیمی درمانی بیمارستان‌ها، داستان توانستن است؛ توانستن شکستن قفل تحریم، عبور از ننگ‌ها و نشاندن علم، صنعت و امید بر سر سفره ملی. این فقط یک خبر موفقیت علمی نیست؛ دستاوردی است که سیاست‌گذاران باید در لایه به لایه حکمرانی از آن درس بگیرند. هر جا یاور به دانش و پیگیری مهندسان ایرانی گره خورد به نهادهای ملی، قفل‌های آهنین‌تر از تحریم هم بالاخره باز خواهند شد. در روزگاری که جهان حتی داروی ساده را برابر یک ملت تحریم می‌کند، راه، راه باز کردن قفل‌ها با کلید ایرانی است. راهی که رهی که بیمار معالجه‌شده با CBC و وطن آغاز کرده‌اند؛ راهی که هر بیمار معالجه‌شده با CBC و الکترو کموترایی، زنده‌ترین شاهد آن است.

بفرمایید شام آقای اردوغان!

حائل در جنوب سوریه ایجاد خواهد شد: درعا، قتیطره و سویدا. بر اساس اظهارات این منابع، تمام سلاح‌های سنگین از پادگان‌های ارتش سوریه در جنوب آن کشور خراج خواهد شد و ارتش و پلیس سوریه فقط مجاز به حمل سلاح‌های سبک در مناطق حائل خواهند بود.

با این همه، رژیم صهیونیستی دولت کنونی سوریه را یک دولت فرامانده و ضعیف ارزیابی می‌کند که با حملات بیشتر اسرائیل، امتیازات بیشتری را واگذار خواهد کرد و از طرف دیگر با تضعیف زیرساخت‌های نظامی سوریه توان مارجاویویی احتمالی جولانی برای تل‌آویو به صفر می‌رسد. اسرائیل همچنین با حملات خود، هدف دیگری را نیز دنبال می‌کند و آن هم قدرت‌نمایی در سوریه، از یک سو، واکنش آنکارا را به آزمون می‌گذارد و از طرف دیگر، در حال تحویل محاصره امنیتی خود به دولت اردوغان است که مبدا ترک‌ها سوریه پسالسد را از آن خود بدانند! اینها عواقب سیاست‌های بلندپروازانه‌ای است که اردوغان بی‌ملاحظه سراغ آنها رفت. رئیس‌جمهور ترکیه همیشه خواسته بر بیاید و زود برود اما این نظر می‌رسد اردوغان حالا در باتلاق ماندن گرفتار شده است؛ ماندن میان انتخاب بد و بدتر.

هژمونی را با کشگر دیگری شریک شود.

حملات اسرائیل در شرایطی است که طی هفته‌های گذشته، اخبار زیادی از پیوستن حکومت موقت جولانی به فرآیند عادی‌سازی با اسرائیل منتشر شده بود؛ اخباری که از هموار بودن این مسیر حکایت داشت؛ توافقی که طبق گمانه‌زنی‌های موجود، قرار بود تضمین حاکمیت جولانی را در ازای واگذاری بلندی‌های جولان به اسرائیل به دنبال داشته باشد.

حتی هفته گذشته برخی منابع دیپلماتیک مطلع خبر دادند احمد شرع با تساحی هانگی، رئیس شورای امنیت داخلی اسرائیل طی ملاقاتی که توسط محمد بن زاید، رئیس امارات عربی متحده هماهنگ شده بود، در ابوظبی دیدار کرده است. این منابع دیپلماتیک افزودند این مذاکرات بین رئیس دوره انتقالی سوریه و رئیس شورای امنیت داخلی رژیم صهیونیستی به عنوان یک تحول مهم در مذاکرات محرمانه بین دمشق و تل‌آویو توصیف می‌شود و سطحی از هماهنگی بین اسرائیل با برخی دستگاه‌های امنیتی جدید سوریه وجود دارد و شرع در ازای حمایت رژیم صهیونیستی برای ماندن در قدرت، بلندی‌های جولان را به اسرائیل واگذار کرده است.

منابع دیپلماتیک مطلع گفتند: بزودی ۳ منطقه

چیزی است که اردوغان از دولت‌سازی در سوریه تدارک دیده بود.

در چنین شرایطی پروژه بزرگ صهیونیست‌ها یعنی «کریدور داوود» که تجزیه سوریه و تغییر نقشه خاورمیانه را به دنبال دارد، با کارسازی ترکیه پیش رفته است. در این صورت، ترکیه دیگر نمی‌تواند رابطه قبلی خود را با اعضای منطقه داشته باشد؛ ضمن اینکه پروژه بزرگ منطقه‌ای اسرائیل نیز در نهایت، نتیجه‌ای جز تضعیف ترکیه نخواهد بود. کریدور داوود شامل اجرای یک «منطقه حائل» در جنوب سوریه، از دمشق تا بلندی‌های جولان و شامل سویداست که در نهایت با گذر از تنف و دیرالزور به شرق فرات وصل می‌شود که در اختیار نیروهای کرد قسد به عنوان معارضان ترکیه، همچنین میزبان پایگاه‌های امریکایی است؛ یک اهرم بزرگ برای مهار منطقه‌ای آنکارا.

انتخاب دوم اردوغان شاید از انتخاب دشوار نخست حتی سخت‌تر هم باشد. این انتخاب شامل نبرد با اسرائیل و متوقف کردن طرح‌های تهاجمی نتانیاهو در سوریه است. عده زیادی از کارشناسان منطقه‌ای و بین‌المللی معتقدند درگیری ترکیه با اسرائیل از «چرایی» گذشته و دیگر فقط «چگونگی» آن مطرح است. اسرائیل بازیگری است که تضعیف کل منطقه را دنبال می‌کند و بازیگری نیست که

ادامه از صفحه اول

اردوغان همان‌طور که تنها نظاره‌گر بود تا نخستین سفر خارجی جولانی به ریاض به جای آنکارا تنظیم شود، در

مرحله بعد شاهد توافق ترک مخاصمه احمد شرع با کردها و نیروهای قسد در شرق فرات بود؛ توافقی که با هماهنگی آمریکایی‌ها و بدون اطلاع ترک‌ها انجام شد. حتی امتیاز لغو تحریم‌های سوریه هم نصیب سعودی‌ها شد و محمد بن‌سلمان بود که ترتیب ملاقات ترامپ و جولانی را در عربستان داد و برای خود پرستیژ کسب کرد. تنها چیزی که نصیب اردوغان شد این بود که به او اجازه داده شد به صورت آنلاین در این رویداد شرکت کند!

در چنین شرایطی، رجب طیب اردوغان فقط توانسته است به صورت ریاکار، عقب راهبردی اسرائیل را وسعت دهد که می‌تواند برای آنکارا و منطقه یک تهدید بزرگ باشد. وضعیت برای ترکیه شبیه یک مخممه است و آنکارا انتخاب‌های ساده‌ای پیش روی خود نمی‌بیند. در یک انتخاب، باید در برابر مانور قدرت اردوغان در سوریه بی‌تفاوت بماند و متحدان تحریر شامی خود را در برابر ماشین جنگی نتانیاهو رها کند. این به معنای اتمام همه

نوبت دوم

شرکت انتقال گاز ایران

منطقه سه عملیات انتقال گاز

((حریم جزیره طول انتقال گاز، حلقه سلامتی و ایمنی شامت))

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی

آقای فرجی